

U stromečku jsm

Jak se Blanka Tůmová, první zpěvačka Veselky, stala druhou manželkou čtvrtého a posledního manžela první dámy šansonu Ljuby Hermanové, a ta ji posléze přijala nejen za svoji snachu, ale i dceru.

První, o kom mi začala Blanka Tůmová vyprávět, byla Betyнка - zrzavá krátkosrstá jezevčice, která Šmídkům zemřela před třemi roky. Blanka se totiž jmenuje Šmídková po svém manželovi Karlovi, ale ve světě dechovky a divadla používá své holčičí jméno. Betyнка si lehla uprostřed zahrádky pod starou švestku a umřela. Je tam zakopaná - v Bělči, kam Šmídkovi s Ljubou Hermanovou jezdili na chalupu. Původně se jezevčice jmenovala Bony, ale Ljuba Hermanová, která byla se svým čtvrtým manželem Karlem Šmídkem její původní paničkou, jí začala říkat Bety. Prý kdyby na Národní zavolala Bony, mohli by si lidi myslet, že stará Hermanová veksluje.

Ljuba měla zvláštní povahu, nejraději by se rozdala. Člověk by si řekl, bezdětná ženská, bude sobecká, ale ona byla pravý opak. To jsem na ní obdivovala. Ale ke konci života byla nespokojená vnitřně - měla spoustu energie a neuměla si s ní poradit. Plánovala - pojedeme do Norska, pojedeme k Ondřejovi Suchému na chalupu, koupíme si nové auto, penzi musím zvýšit, musím zajít k Židům, ale nakonec neudělala nic.

Jak jste se seznámila s Ljubou Hermanovou?

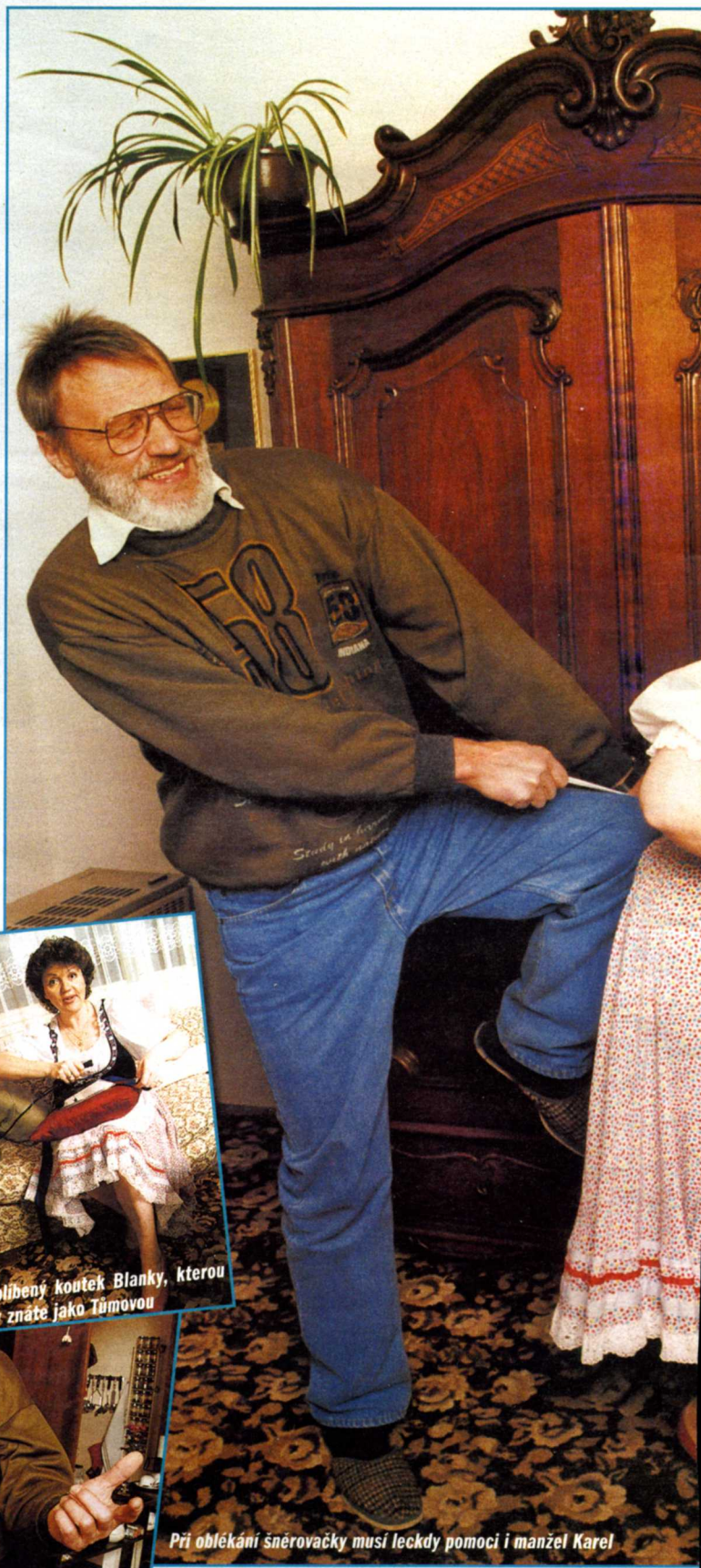
Jezdily jsme spolu na zájezdy - já, Ljuba a paní Zázvorková. Jeden z muzikantů, který ji měl vézt domů, nechtěl, aby v autě kouřila. Ljuba se rozčílila a zavolala Karla Šmídka, svého manžela, aby ji odvezl. Přišel takovej chlap a vypadal jak zálesák, jako dřevorubec, fousatej, udělanej. Byla jsem mladá a na mužský jsem nikdy moc nebyla, ale tenhle se mi líbil. Já jsem tam byla jediná mladá holka a on si mě ani nevšímal. Pak se mi zpětně přiznal, že mě zaregistroval moc dobře. Chovala jsem se, jak se nikdy nechovám, usmívala jsem se na něj, sváděla jsem ho. Dost mě přehlížel. Ale když šla druhý den Ljuba na jeviště a my jsme zůstali v šatně sami, on hned jestli bychom se nemohli sejít. Já že je ženatý, že už jednoho mám, ale dala jsem mu telefon. Myslela jsem si, že stejně nezavolá, první dáma šansonu si ho drží. Ljuba mu totiž v té době šacovala penězenu a kapsy. Říkal mi, že si tedy moje číslo natůkal do hlavy. Pak jsme si rok jen telefonovali. Muzikanti mají vysoký hlas, ale Karel měl krásnej bas. V telefonu se to tak krásně poslouchalo. Když Karel venčil Betyнку, občas zaběhl za mnou, z Národní to je sem na Smíchov kousek. Betyнка byla zablácená a já jsem tenkrát měla podlahu, že se z ní dalo jíst. Neměla jsem v tu dobu ke psům žádný velký vztah

a dost dlouho mi trvalo, než jsem ho k tomu zvířátku našla. Stýkali jsme se tajně a mezi námi to bylo jak za starých časů, rok jsme spolu nic neměli. Když bylo Ljubě sedmdesát, tak se Karel rozhodl, že jí o nás řekne. Byla samozřejmě šokovaná. O mně dosud říkala - to je taková hodná holka, ona snad nikoho ani nemá.

Kolik vám bylo?

Sedmadvacet, žádná mladice, Karlovi kolem čtyřiceti. Tenkrát Ljuba přestala být velkorysá. Najednou byl někdo u mých dveří, před sebou pytel montérek a prej paní Ljuba vám to posílá. Věřila jsem, že u Karla to není žádná avantýra, že o mě opravdu stojí. Blanka Tůmová mi ukazuje dvě knížky, které Ljuba Hermanová vydala, a je jí líto, že druhou z nich nemá podepsanou. Ljuba o ní píše jako o své dceři. Zpěvačka prý chtěla, aby po ní, až umře, někdo zůstal. Asi dva roky poté, co zjistila, že Blanka Tůmová a její manžel spolu chodí, byla prý zlá a nechávala ji dokonce sledovat a sháněla se, jestli Blanka neměla nějaké avantýry. Nenašla ale vůbec nic. Jen jednou Karlovi řekla, že prý Blanka byla milenkou svého šéfa. Blance bylo tenkrát líto, že jí aspoň nevybrala někoho jiného.

Najednou Karel přišel s tím, že jsem pozvaná na chalupu. Já k umělcům cítím až příliš velkou úctu, a teď první dáma šansonu... Začala jsem se připravovat, jako když jedu za tchyní. Panebože, co mám vzít s sebou? Koupila jsem flašku šampaňského, kytičky a jela jsem do Bělče. Srďčko vo mně bušilo. Ljuba uvařila oběd a ten zasedací pořádek, který tenkrát stanovila - Ljuba, já, Karel, ten se pak udržoval až do její smrti. A Betyнка, protože ji Ljuba krmila, tak se děla vždycky u ní. Ze začátku mě Ljuba brala jako naivku, pak najednou že nejsem žádnéj blbeček a začaly jsme zjiš-

Oblíbený koutek Blanky, kterou vy znáte jako Tůmovou

Manžele Šmídkovi ve smíchovském bytě

Při oblékání sněrovačky musí leckdy pomoci i manžel Karel

e seděli ve třech

Jedna z mála historických fotografií s Ljubou Hermanovou

tovat, že máme spoustu stejných názorů na svět, na lidi, na módu. V tu dobu jsme měly stejnou postavu, takže jsme si mohly vyměňovat oblečení. Vzala mě ke kadeřnici, že prej mám blbý vlasy. Chtěla vždycky ze mě mít mondénu, ale taková já nejsem. Na jevišti - tam jo, tam se předvedu, ale mezi lidma se stydím. Brala mě do divadla a představovala mě - to je moje dcera, to je moje snacha.

Vánoce ve třech

Na chalupě jsem vařila já nebo jsme vařili spolu. Mívali jsme krásný Vá-

vu, tak pryč od toho. Musím mít rybu už bez hlavy a bez ocásku, prostě jen maso. Karel to taky nemá rád, ale nikdo jinej nebyl.

Ljuba si před večerí vždycky udělala křížek. Karel - to je zupák - ten na to nebyl. Křížek a do kostela - to ne. Vnitřně má asi jasno, ale na povrch to nedává znát. Já se zase stydím. Jsem věřící, ale neumím to ukázat. Když jdu do kostela, tak sama, a abych si udělala křížek, nesmí tam nikdo být. To je moje soukromí. Já jsem se nemodlila, i když vnitřně ano. To se Ljuba vždycky rozčílila, odešla, pak se vrátila a říkala - můžeme jíst. Nepekli jsme, protože mě zásobovala maminka a Ljuba zase přinesla vždycky velkou krabici od svých známých cukrářek a kamarádek.

Hrajete s Josefem Dvořákem Čochtana. Máte dokonce stejnou roli, jako mívala Ljuba Hermanová.

Měli jsme před premiérou v Euroklubu. Řekla jsem to Ljubě, a ta hned že musí přijít, že mi udělá

noce, Ljuba dělala výborný saláty a kapra v rosolu. To už o ní říkal Werich, že kdyby měl někdy restauraci, tak ji tam vezme jako vrchní salátku. Později mi Ljuba říkala - prosím tě, uvař mi polívku, já už do toho dám všechno a nemá to žádnou chuť. Tak jsem jí vařila.

O Vánocích jsme věšeli po stromech kelímky od jogurtů, do kterých jsme dávali lůj. Na Hod boží ráno jsme se vždy společně dívali, jak se ptáčci slétnou. Po štědrovečerní večeři se Ljuba posadila s Betynkou do oblíbeného křesla a dívala se na televizi, byla to ideální léta. Tady mám od Ljuby obálku s textem: „Vánoční poukázka 1990 - Netrhat, Ježíšek přispěl na uhlí, pětištovka uvnitř.“ Ráno jsme zaklepali na Ljubu - pozor, nálet - a vypustili jsme Betyнку, která spala s Karlem. Ta jí nadšeně skočila do postele.

Ljuba dělala salát, ten byl skutečně dokonalej. Majonézu měla takovou sladkokyselou, dávala do ní trochu hořčice a kari a ještě německý kořen, který si vozila. Rybičku jsem smažila já, polívku dělal Karel. Ljuba se divila, jak to že Karel najednou umí polívku. To jsem odkoukal od tebe, Ljubi, říkal. Byla překvapená, že polívka byla výborná. Já neumím kuchtat. To jsou ta zvířátka. Jak to má oči a hla-

vu, tak pryč od toho. Musím mít rybu už bez hlavy a bez ocásku, prostě jen maso. Karel to taky nemá rád, ale nikdo jinej nebyl.

Ljuba si před večerí vždycky udělala křížek. Karel - to je zupák - ten na to nebyl. Křížek a do kostela - to ne. Vnitřně má asi jasno, ale na povrch to nedává znát. Já se zase stydím. Jsem věřící, ale neumím to ukázat. Když jdu do kostela, tak sama, a abych si udělala křížek, nesmí tam nikdo být. To je moje soukromí. Já jsem se nemodlila, i když vnitřně ano. To se Ljuba vždycky rozčílila, odešla, pak se vrátila a říkala - můžeme jíst. Nepekli jsme, protože mě zásobovala maminka a Ljuba zase přinesla vždycky velkou krabici od svých známých cukrářek a kamarádek.

Hrajete s Josefem Dvořákem Čochtana. Máte dokonce stejnou roli, jako mívala Ljuba Hermanová.

Měli jsme před premiérou v Euroklubu. Řekla jsem to Ljubě, a ta hned že musí přijít, že mi udělá

ru... Byly to hezký doby, Ljuba byla skvělá a vypadala, že je nesmrtelná.

Těsně před a hned po Vánocích jde v televizi pořad s Veselkou - Přistě u vás, tentokrát z Třeboně.

Natáčelo se v Třeboni v kapli schwarzenberské hrobky. Předvedli jsme se v civilu, a ne v krojích, jak obvykle vystupujeme. Měla jsem dámský smokas, Ivanka Krucká měla večerní šaty, Ivana Zbořilová kostým, muzikanti byli ve smokingu, Milan Černohouz taky.

Kde jste proboha sehnali na Černohouze smoking?

On má vlastní, takovej širokej.

S Veselkou zpívá tentokrát i Eva Pilarová. Jaké to s ní bylo?

Paní Pilarové bylo v hrobce zima, protože měla polonahé šaty. Příjemná paní, mluvili jsme o módě, měla krásný boty. Dramaturg České televize Slávek Vaněk jí říkal, že má pas jako voša. V pořadu zpíváme Gruberovu Tichou noc a Kubešovy písničky, potom hit Nastokrát, ke kterému napsal český text Miloň Čepelka, Bečičkou polku a Splněná přání od našeho trumpetisty Toníka Pechy. Letos ten valčík vyšel na albu Veselky Tvé vlasy kvetou, maminko. A samozřejmě jihočeskou hymnu Moje česká vlast na slova Zdeňka Beneše. Po natáčení jsme ho pozvali s holkama na kapra a podařilo se nám zaplatit účet.

Mám jsem zapoměla na Hašlerovu Tu naši písničku českou. Je podle ní pojmenovaná i videokazeta, která právě vyšla. Jsou na ní písničky Veselky z letošních televizních pořadů Veselka s Moravěnkou u Fleků a Přistě u vás. Průvodcem po videokazetě je Milan Černohouz. Předtím už vyšly dvě videokazety - Moje česká vlast, kterou uvádí Josef Zima, a Veselka s Moravěnkou u Fleků. V Třeboni s námi zpíval taky dětský folklorní soubor Špaříček, vedený Hanou Metelkovou, kterému také vyšlo album koled - Půjdeme spolu do Betléma. Já sama jsem si krásně zazpívala skoro ve všech písničkách našeho úplně nejposlednějšího alba Stůj při mně, lásko má. S Milanem Černohouzem tam zpívám své nejoblíbenější tango Tvůj bílý šátek.

Ljuba Hermanová je už víc než rok po smrti, ale její duch u vás doma žije. Zkuste skončit vesele!

Ráda mi vyprávěla, jak chodila nejdřív s Werichem, potom s Voskovcem, a když si to oba pánové řekli, tak z Osvobozeného kvůli tomu odešla. Když byla chvíli s jejím oblíbeným šampánem, často vzpomínala, jak se milovala s Werichem a jedla přitom hrušku... Neméně pikantní byla milostná historika s Oldřichem Novým. Přes oboustrannou náklonnost nakonec nikdy k ničemu nedošlo. Proslulý lev salonů a filmový milovník totiž v závěrečné fázi vždy zklamal.

LUDVÍK HESS

Foto: Marie Votavová a Ludvík Hess